

Voetbal is niet in nood

Ajax – eigen vermogen 228 miljoen euro – kreeg eerder dit jaar 4 miljoen euro overbruggingskrediet. © ANP

De voetbaldomino's zijn aan het vallen, althans in Frankrijk. Het is een kwestie van tijd voor ze ook bij ons omgaan. Donderdag opende *L'Equipe* de krant met de melding dat de Ligue, de Franse profliga, een lening had afgesloten voor 120 miljoen euro, kwestie van de hoogste nood bij de Franse profclubs te lenigen. Eerder al vroeg de Ligue 215 miljoen aan de Franse staat ter compensatie van de gederfde inkomsten van wedstrijden zonder publiek, hospitality en daarmee gepaard gaande sponsor- en andere overeenkomsten.

Daarbovenop heeft het Franse voetbal nu ook nog eens te horen gekregen dat rechtehouder Mediapro het contract ter waarde van 810 miljoen euro (waarvan 780 voor de Ligue 1) wil heronderhandelen. De Ligue stond meteen op de achterste poten en sprak ferme taal. Zoals: geen sprake van. Of nog: in dat geval gaan we de hoofdaandeelhouder in gebreke stellen.

De tweede schijf die op 5 oktober door Mediapro moest worden betaald bedraagt 172 miljoen euro en dat is niet gebeurd. Het aparte aan dit verhaal is dat Mediapro een nieuwe rechtehouder is. De vorige rechtehouders waren Canal+ en BeIn Sports en die weigerden eind maart bij de stopzetting van de competitie om de resterende aanbatalingen te voldoen.

Waarop de nieuwe rechtehouder de oude kapittelde en zie, daar is golfje bis en de nieuwe doet net hetzelfde.

Ander leuk aspect aan deze story: Mediapro is al lang geen Spaans bedrijf meer. Sinds 2018 heeft het als hoofdaandeelhouder een Chinees investeringsfonds dat luistert naar de naam Orient Hontai Capital. Dat zit dan weer onder de holding Orient Securities en die hebben op hun beurt als hoofdaandeelhouder de stadstaat Shanghai, zeg maar meteen de staat China. De Franse Ligue 1 gaat zich dus meten met China. Bonne chance.

Overigens is het eerste dominosteentje gevallen in Duitsland, maar dat bleef wat in de luwte. Afgelopen zomer is daar het nieuwe tv-contract onderhandeld dat moet ingaan vanaf de zomer van 2021. Voor het eerst is dat minder waard dan het vorige. Geen 1,15 miljard euro per jaar, maar 1,1 miljard.

In België houden de profclubs ook hun hart vast, telkens als Eleven een schijf moet betalen.

Dat willen we best geloven. Bovendien eisen Tenet en Proximus nog altijd een compensatie voor de laatste schijf aan televisierechten die al is betaald, maar waar geen prestatie tegenover stond. Lees: we hebben betaald voor iets wat we niet hebben gekregen.

Ondertussen roert ook de abonnee zich. In tegenstelling tot wat je zou verwachten is dat niet het lompenproletariaat van de volksplaatsten dat zich van alles moet onttrekken om een abonnement voor de wekelijkse anderhalf uur troost/ergernis. Clubliefde overstijgt de mercantiele reflex. Niet bij de dure zitjes, die hun geld terug willen. In Gent willen een aantal van die business- en vip-seathouders de club in gebreke stellen. Zij pikken het niet dat ze met een kluitje in het riet worden gestuurd, in casu met een tegoed op hun digitale betaalkaart voor drank en eten of een sjaal in de fanshop.

In Nederland was dan weer ophef ontstaan over bonussen van 200.000 en 250.000 euro voor algemeen directeur Edwin van der Sar en technisch directeur Marc Overmars van Ajax. Die hadden ze gekregen in 2019, maar stonden nu pas in het jaarverslag dat was gepubliceerd net in de periode dat bekend raakte dat Ajax - eigen vermogen 228 miljoen euro - eerder dit jaar 4 miljoen euro had gekregen uit de Noodmaatregel Overbrugging voor Werkgelegenheid (NOW). Dat is een steunpakket voor bedrijven die geraakt worden door de coronacrisis, zoals het overbruggingsrecht bij ons.

Wordt het niet stilaan tijd dat het voetbal wat realisme predikt? Een televisieproduct dat niet aan de voorwaarden voldoet zoals je dat hebt gekocht, daar moet niet voor worden betaald zoals afgesproken. Een voetbalabonnee die niet de wedstrijden krijgt die zijn voorzien in de voetbalkalender, moet worden gecompenseerd. En een voetbalclub moet vooral geen beroep doen op fondsen die door de overheid bij elkaar zijn geharkt om aan de echte nood van bedrijven en werknemers tegemoet te komen.

Voetbal is niet in nood, het doet maar alsof. Voetbal moet het geld halen waar het zit, bij de spelers, managers, tussenpersonen, bestuurders. Die profiteren van wat economen surpluswinst heten: ze worden al jaren hoger vergoed dan nodig om in voldoende mate te produceren. Geen sector die zo overbetaald, als het voetbal. Daar is niks mis mee, zolang het geld er is. Nu het geld er niet is, kan het ook met minder.

Voetbal is niet in nood, het doet maar alsof. Geen sector die zo overbetaald als het voetbal. Nu het geld er tijdelijk niet is, kan het ook met minder